

ที่ กค ๐๖๐๓/ ๕๑๙๗

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรอนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต พ.ศ. จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) กำกับการบริหารราชการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

ปัจจุบันกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง บริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตโดยมีกฎหมาย
ทั้งสิ้น ๗ ฉบับ คือ

๑.๑ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต โดยจัดเก็บภาษีจากสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติพักต์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

๑.๒ พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดประเภทสินค้าและบริการ รวมทั้งอัตราภาษี

๑.๓ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารการจัดเก็บภาษีสุรา

๑.๔ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหาร
การจัดเก็บภาษียาสูบ

๑.๕ พระราชบัญญัติไฟฟ้ พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
บริหารการจัดเก็บภาษีไฟ

/๑.๖ พระราชบัญญัติ ...

๑.๖ พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๐ เพื่อจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระทรวงมหาดไทย

๑.๗ พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้จัดเก็บภาษีสุราเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๐ เพื่อจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระทรวงมหาดไทย

๒. สภาพปัญหา

๒.๑ กฎหมายที่ใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจการค้าในปัจจุบัน และเป็นอุปสรรคในอนาคต ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการเก็บภาษีซึ่งมีประเด็นสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(๑) บทนิยามศัพท์ตามกฎหมายซึ่งใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีส้าสมัย ขาดความชัดเจน เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย

(๒) บทบัญญัติเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีไม่สอดคล้องกับระบบธุรกิจในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นช่องทางให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสามารถหลีกเลี่ยงภาษีโดยการแจ้งราคาซึ่งใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษิต่ำกว่าที่ควรจะเป็นหรือมีการถ่ายโอนราคา อีกทั้งสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรและนำเข้ามาจำหน่ายในประเทศใช้ฐานในการคำนวณภาษีเช่นเดียวกับสินค้านำเข้า คือ ใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้า ซึ่งต่ำกว่าฐานภาษีของสินค้าที่ผลิตในประเทศที่ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม เป็นฐานในการคำนวณภาษีจึงเกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกันซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากรและนอกเขตปลอดอากร

(๓) อำนาจในการประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษียังไม่ครอบคลุมถึงกรณีสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร สินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ

(๔) เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานหรือปัญหาเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต ปัจจุบันยังไม่มียกเว้นกรณีตามกฎหมายในฝ่ายบริหารที่ทำหน้าที่วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ปัญหาดังกล่าวไม่สามารถหาข้อยุติได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

(๕) บทบัญญัติของกฎหมายไม่มีการกำหนดให้ยกเว้นภาษีกรณีนำสินค้าในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือสิ่งของอื่นเพื่อการส่งออก ทำให้ภาระภาษีสรรพสามิตถูกรวมเข้าไปในราคาสินค้าหรือสิ่งของอื่น ๆ ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร เป็นเหตุให้สินค้าส่งออกของไทยไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลก

(๖) บทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการแจ้งโครงสร้างต้นทุนราคาสินค้าทำให้การบริหารจัดเก็บภาษีและการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีไม่มีประสิทธิภาพ

(๗) การกำหนดความหมายของสินค้าบางประเภทไม่ชัดเจนรวมทั้งไม่ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นใหม่ในปัจจุบัน อีกทั้งการกำหนดอัตราภาษีสำหรับสินค้าหลายประเภทยังคงมีเพียงอัตราภาษีตามมูลค่าแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ได้กำหนดอัตราภาษีตามปริมาณไว้ ทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) บทบัญญัติว่าด้วยการอนุญาตในกรณีต่าง ๆ ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีการประเมินภาษี และการคืนภาษียังไม่ครอบคลุมสินค้าทุกชนิด

๗๒.๒ กฎหมายที่ใช้ ...

๒.๒ กฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันแยกเป็นหลายฉบับ ทำให้เกิดความยุ่งยาก ซับซ้อน และเป็นอุปสรรคในการศึกษาทำความเข้าใจของผู้มีหน้าที่เสียภาษี และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจากการศึกษาร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เห็นว่ากฎหมายแต่ละฉบับมีหลักการเดียวกัน ดังนั้น เมื่อจะมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแต่ละฉบับแล้ว จึงควรรวบรวม จัดหมวดหมู่ ให้อยู่ในฉบับเดียวในรูปแบบของร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปใช้และง่ายต่อการศึกษาของผู้มีหน้าที่เสียภาษีและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

๓. แนวทางแก้ไข

กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอย่างบูรณาการโดยยกเลิกกฎหมายที่ใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษีทั้ง ๗ ฉบับ และจัดทำร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตภายใต้หลักการพื้นฐานกฎหมายภาษีอากรที่ดี ๖ ประการ คือ ความสะดวกและความชัดเจน (Simplicity) ความยุติธรรม (Equity/Fairness) ความโปร่งใส (Transparency) การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต (Effectiveness/ Efficiency) การป้องกัน การหลีกเลี่ยงภาษี (Anti-Tax Avoidance) และการก้าวสู่ความเป็นสากล (Internationalization) โดยกรมสรรพสามิตได้นำร่างประมวลกฎหมายดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และได้แต่งตั้งคณะทำงานจากหน่วยงานภายในกรมสรรพสามิตและภาคเอกชน ได้แก่ ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนจากหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย รวมทั้งได้เชิญผู้แทนของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเข้าร่วมพิจารณาและให้ความคิดเห็นตลอดจนได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเป็นรายอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ กลุ่มผู้ประกอบการสินค้ารถยนต์ กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน และกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าเครื่องดื่ม สินค้าอื่น ๆ รวมทั้งกิจการสถานบริการ

ทั้งนี้ ร่างประมวลกฎหมายดังกล่าวมีหลักการ คือ นำบทบัญญัติตามกฎหมายที่ใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษีทั้ง ๗ ฉบับ มารวมไว้ด้วยกัน และได้ปรับแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขายปลีก” “ราคาขายปลีกแนะนำ” และ “ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” รวมทั้งปรับแก้ไขบทนิยามคำว่า “ผลิต” “สุรา” และ “ไฟ” เพื่อสร้างความชัดเจนในการจัดเก็บภาษียิ่งขึ้น

๓.๒ เพิ่มบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีสรรพสามิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเดียวกับกฎหมายของกรมสรรพากรและกรมศุลกากร

๓.๓ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษี จากเดิมที่จัดเก็บในอัตราตามมูลค่าหรือตามปริมาณแล้วแต่อัตราใดจะคิดเป็นเงินสูงกว่า เป็น จัดเก็บทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

๓.๔ เปลี่ยนฐานในการคำนวณภาษีตามมูลค่า จากเดิมที่กำหนดให้ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร และราคา ซี.ไอ.เอฟ. ในกรณีสินค้านำเข้า รวมทั้งราคาขายส่งช่วงสุดท้ายกรณีสินค้าสุรา เป็นราคาขายปลีกแนะนำ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในระหว่างผู้เสียภาษีและแก้ไขปัญหาการถ่วงโอนราคา

๓.๕ เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดราคาขายและราคาสินค้านำเข้ากรณีไม่มีราคาขายปลีกแนะนำ หรือราคาขายปลีกแนะนำมีหลายราคา หรือราคาดังกล่าวไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการบริหารการจัดเก็บภาษี

๓.๖ เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า แจ้งโครงสร้างต้นทุน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบภาษี

๓.๗ เพิ่มบทบัญญัติกรณีการจ้างผลิต โดยกำหนดให้ผู้ว่าจ้างมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเสียภาษีร่วมกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี

๓.๘ เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้นำเข้าจัดทะเบียนสรรพสามิตและจัดทำบัญชีเช่นเดียวกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อความเป็นธรรมและประโยชน์ในการตรวจสอบภาษี

๓.๙ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการแสดงการเสียภาษีนอกจากการใช้สแตมป์สรรพสามิต และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อรองรับการเสียภาษีสินค้าสุราและสินค้าไฟ

๓.๑๐ ปรับปรุงอายุความในการประเมินภาษีจาก ๒ ปี เป็น ๓ ปี เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบภาษี

๓.๑๑ ปรับปรุงระบบการโต้แย้งการประเมินภาษี โดยการยกเลิกขั้นตอนการคัดค้านการประเมิน รวมทั้งกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการหาข้อยุติทางภาษี ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับวิธีการยุติข้อพิพาททางภาษีของกรมสรรพากรและกรมศุลกากร

๓.๑๒ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นหรือคืนภาษีสำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าอื่นเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อเป็นการส่งเสริมการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

๓.๑๓ เพิ่มบทบัญญัติให้ไม่ต้องนำตัวผู้ต้องหาไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการควบคุมตัวผู้ต้องหา

๓.๑๔ เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำเข้าสินค้า สุรา ยาสูบ และไฟ เพื่อการควบคุมการบริหารการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

๓.๑๕ ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของยาสูบพันธุ์พื้นเมือง เพื่อสร้างความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี

๓.๑๖ กำหนดลักษณะและจัดหมวดหมู่สินค้าและบริการที่ต้องเสียภาษีให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษี

๓.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของลักษณะสินค้าและบริการ ให้ครบถ้วนและชัดเจนขึ้น

๓.๑๘ ปรับอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราภาษี ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสียภาษี รวมทั้งการเปลี่ยนฐานในการคำนวณภาษี

๓.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ ให้สอดคล้องกับรูปแบบของการจัดทำร่างประมวลกฎหมาย โดยเฉพาะการเพิ่มอัตราโทษปรับ ให้สอดคล้องกับค่าเงินในปัจจุบัน

๓.๒๐ เพิ่มอำนาจรัฐมนตรีในการกำหนดให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตามประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตกับพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๔. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้กฎหมายภาษีสรรพสามิตมีความชัดเจน เป็นธรรม โปร่งใส เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถใช้บริหารจัดการเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีโดยจัดทำเป็นร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิต ซึ่งต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในมาตรา ๔ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘

๕. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายโดยจัดทำเป็นร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดเก็บภาษี เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ก้าวสู่หลักการจัดเก็บภาษีอย่างเป็นสากล และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษี ดังนั้น จึงต้องดำเนินการโดยเร็ว

๖. สารระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ร่างประมวลกฎหมายภาษีสรรพสามิตมีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

๖.๑ บทนิยาม มีการปรับปรุงและเพิ่มเติมบทนิยามต่าง ๆ

๖.๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้นำเข้าซึ่งสินค้า และผู้อื่นที่กฎหมายกำหนด เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๖.๓ ฐานภาษี กำหนดฐานภาษีตามมูลค่า และตามปริมาณ โดยฐานภาษีตามมูลค่าสำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร และสินค้านำเข้า ให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำ ส่วนกรณีบริการให้ถือตามรายรับของสถานบริการ สำหรับฐานภาษีตามปริมาณจะจัดเก็บภาษีตามปริมาณของสินค้า โดยคิดจากหน่วยสินค้าเป็นน้ำหนัก หรือปริมาตร

๖.๔ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี กำหนดเวลาที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น สำหรับกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และกรณีของการบริการ

๖.๕ หลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษี กำหนดให้จัดเก็บภาษีทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้า หรือบริการ

๖.๖ วิธีการชำระภาษีและการจัดเก็บ กำหนดวิธีการจดทะเบียนสรรพสามิต การออกใบอนุญาตระยะเวลาในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี และการใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

๖.๗ การประเมินและการวางประกันค่าภาษี กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการประเมินภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม และหลักเกณฑ์ในการวางประกันค่าภาษี

๖.๘ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของภาษี ได้แก่ การยกเว้น การคืน การลดอัตรา การลดหย่อนภาษี และการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

๖.๙ หลักฐานทางบัญชี กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการทำบัญชีแสดงรายการเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต การผลิต การจำหน่ายสินค้า และอื่น ๆ

๖.๑๐ วิธีการหาข้อยุติในทางแพ่ง กำหนดให้มีการอุทธรณ์การประเมินภาษี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีสรรพสามิต

๖.๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการตรวจค้น ตรวจสอบ ยึด และอายัด สินค้า สิ่งของ หรือเอกสารต่าง ๆ

๖.๑๒ มาตรการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย กำหนดบทบัญญัติความผิดในกรณีต่าง ๆ อัตราโทษ และการเปรียบเทียบคดี

๗. ข้อเสนอของส่วนราชการ

ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในหลักการของร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ที่เสนอมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมหมาย ภาษี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพสามิต สำนักกฎหมาย

โทร./โทรสาร ๐ ๒๖๖๘ ๖๖๐๕